

Kunde, han selv og hans Familie er Kunder, der er sat ud af Kraft, har mistet deres Købeevne, saa længe Arbejdsløsheden bestaar, og den Handelsstand, der ikke ønskede denne Tilstand forandret, maatte jo være besat af Galskab.

Landbrugsraadets Advarsel, som ogsaa findes blandt Bilagene, og som jeg allerede har gjort en Bemærkning til, er i og for sig forstaaelig, selv om dens Form, dens politiske Karakter maa siges at være højst upassende. At Landbruget ønsker at være ene-beskyttet, er der ikke noget at sige til, at Landbrugets Marked i Udlandet ikke maa bringes i Fare, og at al Tale om Beskyttelse for Industrierne og Industriebefolkningen skal skydes til Side af Hensyn til Landbruget, forstaaer jeg, set fra Landbrugets Synspunkt. Men det er jo et andet Spørgsmaal, om Landbruget, om Befolkningen vedblivende kan opretholde den Tilstand at yde en Trediedel af Landets Befolkning en saadan Beskyttelse og nægte sin Medvirken til Foranstaltninger mod Dumping og alle mulige andre Handlinger, der rammer de to Trediedele eller en stor Del af den øvrige Befolkning. Naturligvis er det min Mening, som jeg allerede har udviklet under Om-talen af Forslagets Enkeltheder, at man til den yderste Grad skal søge at undgaa enhver Handling, som kan have uheldige Følger for vort Lands Eksport. Selvfølgelig skal man søge at undgaa, at Landbrugets Skinker kommer i Klemme — det er en Selvfølge —, men jeg vedkender mig, at jeg ogsaa har en Smule Interesse for Skomagerens og Skræderens „Skinker“.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg oprigtig beklage, at det konservative Parti, der jo saa længe har talt om sin varme Interesse for Erhvervslivet, ikke har kunnet slutte sig til vort Forslag eller har kunnet indlade sig i virkelige Realitetsforhandlinger om en saadan videregaaende Hjælp til Erhvervslivet, som dette Forslag tilsigter. Vi har jo aldeles ikke stillet os paa det Standpunkt, at vi ikke kunde modtage gode Raad og Ændringer fra anden Side, tværtimod, vi har bedt de Herrer mindeligt om at komme med deres Ændringer, saa skulde vi med største Velvillie se paa dem og søge at naa et Resultat. Det konservative Parti har imidlertid ikke villet dette. Det konservative Parti har gennem Aarene talt uhyre meget om dets Interesse for Erhvervslivet, men Handlingerne har stadig staaet i et ubehageligt Misforhold til de mange Ord, og i Dag, da vi staaer overfor de Konservatives Indsats, ser vi ogsaa, hvilket beskedent Omfang den har. Den konservative In-

teresse spænder over Skotøjsindustrien og, hvis vi ser paa, hvad der foreligger paa Bordet i Dag, kun over to Fag til, hvis Følelsen overhovedet nogen Sinde kommer saa vidt, at disse to Fag ogsaa skal føres frem til offentlig Behandling. Vort Forslag tager Sigte paa alt dansk Haandværk og al dansk Industri, alt det af dansk Haandværk og Industri, der er ude i Vanskeligheder paa Grund af den udenlandske Konkurrence, som er ramt af Vanskeligheder ved Pengevæsenets Genrejsning, ramt af Vanskeligheder ved den store Udvikling af udenlandsk Industri o. s. v. Alt dette omfattes af vort Forslag med Støtteforanstaltninger af forskellig Art, som muliggør, at man praktisk talt uden at komme i Vanskeligheder af nogen som helst Slags vil kunne yde en betydningsfuld Hjælp, ikke til Skotøjsindustrien alene, men til alle dem, der med Rette maatte føle sig brøstholdne, hvis Skotøjsindustrien ganske alene skulde have en favoriseret Stilling.

Medens jeg altsaa er sorgfuld over, at det konservative Parti ikke har villet en Realitetsforhandling paa det af os foreslaaede Grundlag, kan det paa den anden Side glæde mig en Smule, at Synet af vort Forslag har givet det konservative Parti en saadan Travlhed, at det har maattet møde med Forslag, der helt har omkalfatret deres oprindelige Forslag. Det er selvfølgelig kun godt, at det konservative Parti erkender, at Prisnedsættelse og andre Sikringer for Publikum maa siges at være rimelige og paakrævede, og at det ikke har povet at møde frem uden disse Sikringer. Men det er alt for lidt, hvad der her bydes. De Konservative er ikke gaaet nær saa vidt, som selve Industriens Ledere er rede til at gaa. Jeg henleder ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Bilagssamlingen, hvor de i et af de sidste Aktstykker vil finde en Skrivelse fra Skotøjsfabrikantforeningen, hvori Fabrikanterne erklærer, at de for deres Del ikke har noget imod at indgaa baade paa Kontrolforanstaltninger og Sikring af Prisnedgang, naar Prisnedgang i øvrigt maatte være mulig, og at de forpligter sig til at indsende Regnskaber til Ministeriets Undersøgelse, baade fra Aktieselskaber og fra private Fabrikanter. Alt dette er nogle af de Stridsspørgsmaal, der har været mellem os og de Konservative, og som de ikke har villet optage i den Forbedring af deres eget Forslag, der nu foreligger. Mod Industriens Ønsker har de begrænset Forslaget til det lidt, det nu er.

Jeg ser vel, at det ærede Medlem Hr.